

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 6.6.2013
COM(2013) 338 final

2013/0177 (NLE)

Predlog

SKLEP SVETA

**o pooblastilu Avstrije in Malte za pristop k Haaški konvenciji z dne 15. novembra 1965
o vročitvi sodnih in zunajsodnih listin v civilnih ali gospodarskih zadevah v tujini v
interesu Evropske unije**

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Namen predloga

Haaška konvencija z dne 15. novembra 1965 o vročitvi sodnih in zunajsodnih listin v civilnih ali gospodarskih zadevah v tujini (v nadaljnjem besedilu: Haaška konvencija o vročitvi) določa način pošiljanja, ko je treba poslati sodno ali izvensodno pisanje iz ene države pogodbenice konvencije v drugo državo pogodbenico za vročitev v slednji. Haaška konvencija o vročitvi poenostavlja način pošiljanja sodnih in izvensodnih pisanj. Glavni način pošiljanja, namesto konzularnih in diplomatskih poti, je prek osrednjega organa, ki vroči pisanja ali poskrbi za njihovo vročitev. Konvencija predpisuje tudi nekaj drugih načinov pošiljanja (na primer prek pošte). Prav tako skuša v okviru zmožnosti uvesti sistem, ki bi prejemniku dostavil dejansko obvestilo o pisanju, ki bo vročeno, v zadostnem času, da bi lahko pripravil svojo obrambo. Poleg tega konvencija s pomočjo potrdil, vsebovanih v enotnem vzorcu, lajša dokazovanje, da se je vročitev v tujini izvedla.

Haaška konvencija o vročitvi je v izključni zunanji pristojnosti Evropske unije, in sicer od sprejetja notranjih pravil Unije o vročanju pisanj v Uredbi Sveta (ES) št. 1348/2000, ki jo razveljavlja Uredba (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (vročanje pisanj) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000¹. Države članice zato brez primernih pooblastil ne morejo skleniti Haaške konvencije o vročitvi.

Za pristop k Haaški konvenciji o vročitvi pred sprejetjem zakonodaje EU se je odločilo 24 držav članic. Preostali državni članici, ki še potrebujejo odobritev za pristop h konvenciji, sta Avstrija in Malta².

Komisija zato predlaga, da v interesu Evropske unije Svet pooblasti Avstrijo in Malto za pristop k Haaški konvenciji o vročitvi. Konvencija nima klavzule, ki bi omogočala pristop same EU.

1.2. Pomen pristopa k Haaški konvenciji o vročitvi

Haaška konvencija o vročitvi, ki izboljšuje pošiljanje sodnih in izvensodnih pisanj v tujino, je zlasti pomembna za Evropsko unijo in njene države članice, saj lajša pravosodno sodelovanje pri čezmejnih sodnih sporih v odnosih s tretjimi državami, pogodbenicami konvencije. Konvencijo je ratificiralo veliko držav pogodbenic, trenutno 67.

Avstrija in Malta sta izrazili zanimanje za pristop k Haaški konvenciji o vročitvi.

Njun pristop h konvenciji bi bil v skladu s zavezo politike pristopa k instrumentom Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu, kjer obstaja interes EU, ki jo je Unija prevzela, ko je postala članica Haaške konference leta 2007.

¹ Uredba (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (vročanje pisanj) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000, UL L 324, 10.12.2007, str. 79.

² Malta je že deponirala listino o pristopu, a ni prejela pooblastil, zato je Komisija izvedla potrebne ukrepe. Po pristopu, dne 1. avgusta 2012, je Malta pripravila naslednjo izjavo: „Malta izjavlja, da bo njen pristop h konvenciji postal veljaven po zaključku postopkov v povezavi z omenjenim pristopom v Evropski uniji in zlasti sprejetju Odločbe Sveta, ki bo Malto pooblastil za pristop k tej konvenciji. Ko pride do sprejetja, bo Malta obvestila depozitarja o datumu, ko bo omenjena konvencija začela veljati za Malto“ (izjava, objavljena na spletni strani Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu http://www.hcch.net/index_en.php?act=status.comment&csid=1101&disp=eif).

Poleg tega EU v svojih zunanjih odnosih podpira pristop tretjih držav k Haaški konvenciji o vročitvi, saj meni, da gre za učinkovit in zanesljiv sistem vročitve sodnih in izvensodnih pisanj. S tem pristopom k zadevi bi bilo skladno, da bi bile vse države članice EU tudi države pogodbenice konvencije.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENE UČINKA

V ustrezni delovni skupini Sveta sta Avstrija in Malta potrdili zanimanje za pristop k Haaški konvenciji o vročitvi. Stalni urad Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu je sporočil zanimanje tretjih držav pogodbenic konvencije, da bi se konvencija razširila na vse države članice EU.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Pristojnost EU v zvezi s Haaško konvencijo o vročitvi

V skladu s členom 3(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije in sodne prakse³ Sodišča Evropske unije je vročitev sodnih in izvensodnih pisanj v izključni zunanji pristojnosti Evropske unije zaradi sprejetja notranje zakonodaje Unije v Uredbi (ES) št. 1393/2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah. Države članice zato nimajo več pravice sklepati pogodbene obveznosti s tretjimi državami, ki bi vplivale na ta pravila.

Zlasti člen 3(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije navaja, da ima Unija izključno pristojnost za sklenitev mednarodne pogodbe, v kolikor bi sklenitev lahko vplivala na skupna pravila ali spremenila njihovo področje uporabe. V okviru tega pravila in v skladu s sodno prakso pogodba sodi pod izključno pristojnost EU, kadar se lahko pokaže, da predmet urejanja pogodbe sodi na področje uporabe notranjih skupnih pravil ali na področje, ki ga ta pravila že večinoma urejajo, ali področja, ki so zunaj skupnih politik, a so sprejela omenjena pravila, in zlasti področja z ukrepi za uskladitev ne glede na to, ali so skupna pravila v nasprotju s pogodbo ali ne.

Uredba (ES) št. 1393/2007 se uporablja za civilne in gospodarske zadeve, ko je treba poslati sodna ali izvensodna pisanja za vročitev iz ene države članice v drugo. Organi, ki jih imenujejo države članice, so odgovorni za pošiljanje in sprejem pisanj. V Uredbi je določen sistem, ki se nanaša na sistem Haaške konvencije o vročitvi, zato predmet urejanja Haaške konvencije o vročitvi jasno sodi na področje uporabe notranje zakonodaje EU. Evropska unija ima zato izključno pristojnost glede Haaške konvencije o vročitvi.

Poleg tega je Unija že izvajala svoje zunanje pristojnosti v zvezi z vročitvijo pisanj, in sicer s sklenitvijo mednarodne pogodbe o vročitvi pisanj z Dansko⁴.

3.2. Pooblastilo držav članic

Haaška konvencija o vročitvi ne vsebuje klavzule v zvezi z regionalnimi gospodarskimi organizacijami, zato Evropska unija ne more postati pogodbenica konvencije. Unija mora zato izvajati svoja pooblastila prek držav članic in tako v interesu Unije zadevne države članice pooblastiti za pristop k Haaški konvenciji o vročitvi. Na področju civilnega pravosodja je kar nekaj precedensov, zadnjega dokazuje Odločba Sveta 2008/431/ES o pooblastitvi nekaterih držav članic, da v interesu Evropske skupnosti ratificirajo Haaško konvencijo iz leta 1996 o

³ Mnenje Sodišča 1/03 z dne 7. februarja 2006 o pristojnosti Skupnosti za sklenitev nove Luganske konvencije o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, Zbirka odločb sodne prakse 2006, stran I-01145.

⁴ Sporazum med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, UL L 299, 16.11.2005, str. 62.

pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju, uveljavljanju in sodelovanju glede starševske odgovornosti in ukrepov za varstvo otrok ali pristopijo k njej, ter pooblastitvi nekaterih držav članic, da dajo izjavo o uporabi ustreznih notranjih predpisov zakonodaje Skupnosti⁵.

Haaška konvencija o vročitvi določa možnost, da države pogodbenice dajo izjavo v povezavi z določenim številom njenih določb, npr. člena 8(2), člena 10, člena 15(2), člena 16(3). Države članice EU, ki so hkrati tudi pogodbenice konvencije, so podale različne izjave. Položaj ni enoten: npr. nekaj držav članic je podalo izjavo o členu 8(2), ki diplomatskim in konzularnim predstavnikom daje pooblastila za vročitev pisanj le državljanom svoje države, nekatere druge članice pa so nasprotovale samo načinom pošiljanja, ki jih določa 10. člen. Izjave v zvezi s členom 16(3), ki določa predlog za vrnitev v prejšnje stanje, so drugačne, npr. glede roka za izpolnitev predloga. V teh razmerah od zadevnih držav članic ni razumno zahtevati, naj dajo poenotene izjave, če sploh kakšne. Zadevne države članice bi morale torej ob pristopu h konvenciji dati vse ustrezne izjave, ki se jim zdijo potrebne in so dovoljene v določbah konvencije. A besedilo takšnih izjav bi moralo biti priloženo sklepu Sveta.

⁵ UL L 151, 11.6.2008, str. 36.

Predlog

SKLEP SVETA

o pooblastilu Avstrije in Malte za pristop k Haaški konvenciji z dne 15. novembra 1965 o vročitvi sodnih in zunajsodnih listin v civilnih ali gospodarskih zadevah v tujini v interesu Evropske unije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 81(2) in člena 218(6)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta⁶,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Haaška konvencija z dne 15. novembra 1965 o vročitvi sodnih in zunajsodnih listin v civilnih ali gospodarskih zadevah v tujini (v nadaljnjem besedilu: „Haaška konvencija o vročitvi“) poenostavlja načine pošiljanja sodnih in izvensodnih pisanj med državami pogodbenicami. Tako lajša pravosodno sodelovanje v čezmejnih civilnih in gospodarskih sodnih sporih. Haaška konvencija o vročitvi je bila ratificirana v mnogih državah sveta. Spodbujanje pristopa tretjih držav k Haaški konvenciji o vročitvi je del zunanje politike EU na področju civilnega pravosodja.
- (2) Evropska unija ima izključno zunanjo pristojnost glede Haaške konvencije o vročitvi, v kolikor njene določbe vplivajo na pravila v Uredbi (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (vročanje pisanj) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000⁷.
- (3) Regionalne organizacije ne morejo pristopiti k Haaški konvenciji o vročitvi. Evropska unija zato ne more pristopiti h konvenciji.
- (4) Ker je Haaška konvencija o vročitvi pomembna za interese Evropske unije, bi moral Svet pooblastiti države članice, ki niso sklenile Haaške konvencije o vročitvi pred sprejetjem ukrepov Unije, za pristop h konvenciji v interesu Evropske unije pod pogoji iz tega sklepa. Državi članici, na kateri je ta sklep naslovljen, sta Avstrija in Malta.
- (5) Haaška konvencija o vročitvi določa možnost, da države pogodbenice dajo izjavo v povezavi z določenim številom njenih določb. V skladu s tem bi morali Avstrija in Malta ob pristopu h konvenciji dati vse ustrezne izjave, ki se jima zdijo potrebne in so dovoljene v določbah konvencije. Besedilo takšnih izjav bi moralo biti priloženo k temu sklepu.
- (6) Združeno kraljestvo in Irsko zavezuje Uredba (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali

⁶ UL C , , str. .

⁷ UL L 324, 10.12.2007, str. 79.

gospodarskih zadevah v državah članicah (vročanje pisanj) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000⁸ in zato sodelujeta pri sprejetju tega sklepa.

- (7) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Brez poseganja v pristojnosti Evropske unije Avstrija in Malta pristopita k Haaški konvenciji z dne 15. novembra 1965 o vročitvi sodnih in zunajsodnih listin v civilnih ali gospodarskih zadevah v tujini v interesu Evropske unije.
2. Besedilo Haaške konvencije o vročitvi je priloženo k temu sklepu kot Priloga I.

Člen 2

1. Ob pristopu k Haaški konvenciji o vročitvi Avstrija in Malta podata primerne izjave, ki so dovoljene v določbah konvencije.
2. Besedilo izjav je priloženo k temu sklepu kot Priloga II.

Člen 3

1. Zadevni državi članici sprejmeta potrebne ukrepe za deponiranje listin o pristopu k Haaški konvenciji o vročitvi v razumnem roku in, če je mogoče, do 31. decembra 2014.
2. Zadevni državi članici obvestita Svet in Komisijo o predvidenem datumu zaključka svojih postopkov pristopa do 1. julija 2014.

Člen 4

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Avstrija in Malta ob pristopu k Haaški konvenciji o vročitvi pisno obvestita Stalni urad Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu, da je bil pristop izveden skladno s tem sklepom.

Člen 6

Ta sklep je v skladu s pogodbama naslovljen na Avstrijo in Malto.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

⁸ UL L 324, 10.12.2007, str. 79.

PRILOGA I

KONVENCIJA O VROČITVI SODNIH IN ZUNAJŠODNIH LISTIN V CIVILNIH ALI GOSPODARSKIH ZADEVAH V TUJINI (sklenjena 15. novembra 1965)

Države podpisnice te konvencije,
v želji, da bi ustvarile primerne načine za zagotavljanje, da se bo naslovnik v zadostnem času obvestilo o sodnih in izvensodnih pisanjih, ki bodo vročena v tujini,
v želji, da bi izboljšale organizacijo medsebojne sodne pomoči na tem področju s poenostavitvijo in pospešitvijo postopka,
so se odločile v ta namen skleniti konvencijo in so se dogovorile o naslednjih določbah:

1. člen

Ta konvencija se v civilnih ali gospodarskih zadevah uporablja v vseh primerih, kadar se pošilja sodno ali izvensodno pisanje z namenom vročitve v tujini.

Ta konvencija se ne uporablja, kadar naslov osebe, ki ji je treba vročiti pisanje, ni znan.

POGLAVJE I – SODNA PISANJA

2. člen

Vsaka država pogodbenica imenuje osrednji organ, ki je pristojen za sprejemanje zaprosil za vročitev iz drugih držav pogodbenic in ukrepa v skladu z določbami 3. do 6. člena.

Vsaka država organizira osrednji organ v skladu s svojim pravom.

3. člen

Organ ali sodni uradnik, pristojen po pravu države izvora pisanj, osrednjemu organu zaprosene države posreduje zaprosilo v skladu z vzorcem, ki je priložen tej konvenciji, brez vsakršne zahteve po overitvi ali drugih enakovrednih formalnostih.

Zaprosilu se priloži pisanje, ki ga je treba vročiti, ali njegova kopija. Zaprosilo in pisanje se pošljeta v dvojniku.

4. člen

Če osrednji organ meni, da zaprosilo ni v skladu z določbami te konvencije, o tem takoj obvesti prosilca in navede svoje ugovore na zaprosilo.

5. člen

Osrednji organ zaprosene države sam vroči pisanje ali poskrbi, da ga vroči ustrezna agencija, bodisi –

a) tako, kot je predpisano z zakonodajo zaprosene države za vročanje pisanj v domačih tožbah osebam, ki so na njenem ozemlju, ali

b) na poseben način, ki ga zahteva prosilec, razen če je ta neskladen z zakonodajo zaprosene države.

V zvezi s pododstavkom (b) prvega odstavka tega člena se lahko pisanje vedno z dostavo vroči naslovniku, ki ga prostovoljno sprejme.

Če je pisanje treba vročiti v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko osrednji organ zahteva, da se pisanje napiše ali prevede v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov zaprosene države.

Del zaprosila, ki vsebuje povzetek pisanja za vročitev po vzorcu iz priloge k tej konvenciji, se vroči skupaj z listino.

6. člen

Osrednji organ zaprosene države ali drug pooblaščen organ izpolni potrdilo po vzorcu, ki je priložen k tej konvenciji.

V potrdilu se navede, da je pisanje bilo vročeno ter način, kraj in datum vročitve ter osebo, ki ji je bilo pisanje dostavljeno. Če pisanje ni bilo vročeno, se v potrdilu navedejo razlogi, ki so preprečili vročitev.

Prosilec lahko zahteva, da potrdilo, ki ga ni izpolnil osrednji ali sodni organ, sopodpiše eden od teh dveh organov.

Potrdilo se vrne neposredno prosilcu.

7. člen

Stalni izrazi iz vzorca v prilogi k tej konvenciji morajo biti v vseh primerih napisani v francoščini ali angleščini. Lahko so napisani tudi v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države, iz katere pisanja izvirajo.

Ustrezna prazna mesta v obrazcu se izpolnijo v jeziku naprošene države ali v francoščini ali angleščini.

8. člen

Vsaka država pogodbenica ima pravico, da osebam v tujini vroči sodna pisanja neposredno po svojih diplomatskih ali konzularnih predstavnikih, vendar brez vsakršne prisile.

Vsaka država lahko izjavi, da nasprotuje takšni vročitvi na svojem ozemlju, razen če se pisanje vroča državljanu države, iz katere pisanje izvira.

9. člen

Vsaka država pogodbenica ima pravico, da za vročitev uporabi tudi konzularne poti za pošiljanje pisanj organom druge države pogodbenice, ki jih je ta država določila za ta namen.

Vsaka država pogodbenica lahko v izjemnih okoliščinah za ta namen uporabi diplomatske poti.

10. člen

Če namembna država temu ne nasprotuje, ta konvencija ne vpliva na:

- a) pravico, da se sodna pisanja pošljejo po pošti neposredno osebi v tujini,
- b) pravico sodnih uradnikov, uradnikov ali drugih pristojnih oseb izvirne države, da vročijo sodna pisanja neposredno po sodnih uradnikih, uradnikih ali drugih pristojnih osebah namembne države,
- c) pravico vsake osebe, ki ima interes v sodnem postopku, da vroči sodna pisanja neposredno po sodnih uradnikih, uradnikih ali drugih pristojnih osebah namembne države.

11. člen

Ta konvencija ne preprečuje dogovora dveh ali več držav pogodbenic, da poleg načinov iz predhodnih členov dovolijo še druge načine vročanja sodnih pisanj, zlasti z neposrednimi stiki med njihovimi pristojnimi organi.

12. člen

Pri vročitvi sodnih pisanj, ki prihajajo iz določene države pogodbenice, se ne sme zahtevati nobenega plačila ali povračila pristojbin ali stroškov za storitve zaprošene države.

Prosilca plača ali povrne stroške, ki nastanejo v zvezi:

- a) s storitvijo sodnega uradnika ali osebe, pristojne po pravu namembne države,
- b) z uporabo določenega načina vročitve.

13. člen

Kadar je zaprosilo za vročitev v skladu z določbami te konvencije, lahko zaprošena država zavrne vročitev samo, če meni, da bi izpolnitev zaprosila pomenila kršitev njene suverenosti ali varnosti.

Zaprosila ne sme zavrniti samo zato, ker trdi, da ima po svojem notranjem pravu izključno sodno pristojnost glede zadeve ali da njeno notranje pravo ne dovoljuje postopka, na katerem temelji zaprosilo.

V primeru zavrnitve osrednji organ o tem takoj obvesti prosilca in navede razloge za zavrnitev.

14. člen

Težave, ki nastanejo v zvezi s pošiljanjem sodnih pisanj za vročitev, se rešujejo po diplomatski poti.

15. člen

Kadar je treba zaradi vročitve poslati v tujino pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje v skladu z določbami te konvencije in se toženec ne spusti v postopek, se sodba ne izreče, dokler se ne ugotovi:

- a) ali je bilo pisanje vročeno na način, ki je predpisan po pravu zaprosene države za vročanje pisanj v notranjih postopkih osebam, ki se nahajajo na njenem ozemlju, oziroma
b) ali je bilo pisanje dejansko dostavljeno tožencu ali v njegovo prebivališče na drug način, predviden s to konvencijo;

ter ali je bila v obeh primerih vročitev oziroma dostava opravljena dovolj zgodaj, da je toženec lahko pripravil svojo obrambo.

Vsaka država pogodbenica lahko izjavi, da sodnik ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko izreče sodbo, tudi če ni prejel potrdila o vročitvi ali dostavi, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- a) da je bilo pisanje poslano na enega od načinov, predvidenih v tej konvenciji,
b) da je od datuma pošiljanja pisanja preteklo najmanj šest mesecev, če sodnik meni, da je to v določeni zadevi dovolj dolgo obdobje,
c) da kljub razumnim prizadevanjem za pridobitev potrdila po pristojnih organih zaprosene države ni bilo prejeto nikakršno potrdilo.

Ne glede na določbe predhodnih odstavkov lahko sodnik v nujnem primeru odredi začasne ali zaščitne ukrepe.

16. člen

Kadar je treba zaradi vročitve poslati v tujino pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje v skladu z določbami te konvencije in je bila proti tožencu, ki se ni spustil v postopek, izrečena sodba, lahko sodnik tožencu glede roka za vložitev pravnega sredstva dovoli vrnitev v prejšnje stanje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) toženec brez svoje krivde s pisanjem ni bil seznanjen dovolj zgodaj, da bi lahko pripravil svojo obrambo, ali ni bil seznanjen s sodbo dovolj zgodaj, da bi lahko vložil pritožbo, in
b) toženec je v obrambo predložil zadosten dokaz glede same vsebine zadeve.

Predlog za vrnitev v prejšnje stanje se lahko vloži samo v razumnem roku po tem, ko je bil toženec seznanjen s sodbo.

Vsaka država pogodbenica lahko izjavi, da takšne prošnje ne bo obravnavala, če je vložena po preteku roka, ki ga navede v izjavi, vendar pa ta v nobenem primeru ne sme biti krajši od enega leta od datuma sodbe.

Ta člen se ne uporablja za sodbe v zvezi s statusom ali sposobnostjo oseb.

POGLAVJE II – IZVENSODNA PISANJA

17. člen

Izvensodna pisanja organov in sodnih uradnikov države pogodbenice se lahko pošiljajo za vročitev v drugi državi pogodbenici na načine in po določbah te konvencije.

POGLAVJE III – SPLOŠNE DOLOČBE

18. člen

Vsaka država pogodbenica lahko poleg osrednjega organa imenuje še druge organe in določi obseg njihovih pristojnosti.

Prosilec pa ima v vseh primerih pravico nasloviti zaprosilo neposredno na osrednji organ.

Zvezne države lahko imenujejo več kot en osrednji organ.

19. člen

Kadar notranje pravo države pogodbenice poleg načinov iz prejšnjih členov dovoljuje še druge načine pošiljanja pisanj iz tujine za vročitev na njihovem ozemlju, ta konvencija na take določbe ne vpliva.

20. člen

Ta konvencija ne preprečuje dogovora med dvema ali več državami pogodbenicami, da ni treba:

- a) pošiljati pisanj v dvojniku, kot se zahteva v drugem odstavku 3. člena,
b) izpolniti pogojev glede jezika iz tretjega odstavka 5. člena in iz 7. člena,
c) izpolniti določb četrtega odstavka 5. člena,
d) izpolniti določb drugega odstavka 12. člena.

21. člen

Vsaka država pogodbenica ob deponiranju svoje listine o ratifikaciji ali pristopu ali kasneje obvesti Ministrstvo za zunanje zadeve Nizozemske o:

- a) imenovanju organov iz 2. in 18. člena,
- b) imenovanju pristojnega organa za izpolnjevanje potrdila iz 6. člena,
- c) imenovanju pristojnega organa za prejemanje pisanj, poslanih po konzularni poti v skladu z 9. členom.

Po potrebi država pogodbenica obvesti ministrstvo tudi o:

- a) nasprotovanju uporabi načina pošiljanja iz 8. in 10. člena,
- b) izjavah v skladu z drugim odstavkom 15. člena in s tretjim odstavkom 16. člena,
- c) vseh spremembah prej omenjenih imenovanj, nasprotovanj in izjav.

22. člen

Če so pogodbenice te konvencije tudi pogodbenice ene ali obeh konvencij o civilnem postopku, podpisanih v Haagu 17. julija 1905 in 1. marca 1954, ta konvencija v odnosih med njimi nadomesti 1. do 7. člen prejšnjih konvencij.

23. člen

Ta konvencija ne vpliva na uporabo 23. člena Konvencije o civilnem postopku, podpisane v Haagu 17. julija 1905, in 24. člena Konvencije o civilnem postopku, podpisane v Haagu 1. marca 1954.

Ta člena pa se uporabljata le, če se uporabljajo načini komuniciranja, ki so enaki tistim, predvidenim v teh dveh konvencijah.

24. člen

Dodatni sporazumi med pogodbenicami konvencij iz let 1905 in 1954 se štejejo za enakovredne tej konvenciji, razen če se pogodbenice niso drugače dogovorile.

25. člen

Ta konvencija ne sme odstopati od konvencij, ki vsebujejo določbe o zadevah, ki jih ureja ta konvencija in katerih pogodbenice so ali bodo postale države pogodbenice, kar pa ne vpliva na uporabo določb 22. in 24. člena.

26. člen

Ta konvencija je na voljo za podpis državam, ki so se udeležile desetega zasedanja Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu.

To konvencijo je treba ratificirati, listine o ratifikaciji pa se deponirajo pri Ministrstvu za zunanje zadeve Nizozemske.

27. člen

Ta konvencija začne veljati šestdeseti dan po deponiranju tretje listine o ratifikaciji iz drugega odstavka 26. člena.

Konvencija začne veljati za vsako državo podpisnico, ki jo ratificira kasneje, šestdeset dni po deponiranju njene listine o ratifikaciji.

28. člen

Vsaka država, ki se ni udeležila desetega zasedanja Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu, lahko k tej konvenciji pristopi po začetku njene veljavnosti v skladu s prvim odstavkom 27. člena. Listina o pristopu se deponira pri Ministrstvu za zunanje zadeve Nizozemske.

Konvencija začne veljati za tako državo, če nobena od držav, ki so konvencijo ratificirale pred tem deponiranjem, v šestih mesecih od obvestila Ministrstva za zunanje zadeve Nizozemske o takem pristopu ministrstvu ne sporoči ugovora.

Če ni nobenega ugovora, začne konvencija veljati za državo, ki h konvenciji pristopi, prvi dan meseca po poteku zadnjega roka iz prejšnjega odstavka.

29. člen

Vsaka država lahko ob podpisu, ratifikaciji ali pristopu izjavi, da se uporaba te konvencije razširi tudi na vsa ozemlja, za katerih mednarodne odnose je odgovorna, ali na eno ali več

takih ozemelj. Takšna izjava začne veljati na datum začetka veljavnosti konvencije za to državo.

Ministrstvo za zunanje zadeve Nizozemske se obvesti o taki razširitvi uporabe tudi kadar koli po začetku veljavnosti te konvencije.

Konvencija začne veljati za ozemlja, omenjena v izjavi o razširitvi uporabe, šestdeseti dan po obvestilu iz prejšnjega odstavka.

30. člen

Ta konvencija ostane v veljavi pet let od datuma začetka veljavnosti iz prvega odstavka 27. člena, in sicer tudi za države, ki so jo ratificirale ali k njej pristopile kasneje.

Če ni odpovedana, se konvencija molče podaljša vsakih pet let.

Vsaka odpoved se sporoči Ministrstvu za zunanje zadeve Nizozemske vsaj šest mesecev pred koncem petletnega obdobja.

Odpoved se lahko omeji na določena ozemlja, za katera se konvencija uporablja.

Odpoved velja samo za državo, ki pošlje obvestilo o odpovedi. Za druge države pogodbenice konvencija ostane v veljavi.

31. člen

Ministrstvo za zunanje zadeve Nizozemske obvesti države iz 26. člena in države, ki so pristopile v skladu z 28. členom o:

- a) podpisih in ratifikacijah iz 26. člena,
- b) datumu začetka veljavnosti te konvencije v skladu s prvim odstavkom 27. člena,
- c) pristopih iz 28. člena in datumih njihovega začetka veljavnosti,
- d) razširitvah uporabe iz 29. člena in datumih njihovega začetka veljavnosti,
- e) imenovanjih, nasprotovanjih in izjavah iz 21. člena,
- f) odpovedih iz tretjega odstavka 30. člena.

V potrditev tega so spodaj podpisani, ki so bili za to pravilno pooblaščen, podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Haagu 15. novembra 1965 v francoskem in angleškem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni, v enem izvodu, ki se hrani v arhivu vlade Nizozemske, overjena kopija pa se po diplomatski poti pošlje vsaki državi, ki se je udeležila desetega zasedanja Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu.

PRILOGA II

Izjave držav članic, ki jih je treba podati

Avstrija podaja naslednje izjave:

(...)

ter

Malta podaja naslednje izjave:

Vlada Malte v skladu z 8. členom konvencije izjavlja, da nasprotuje vročitvi pisanj na njenem ozemlju neposredno po diplomatskih ali konzularnih predstavnikih drugih držav pogodbenic v skladu s prvim odstavkom omenjenega 8. člena, razen za državljane države pogodbenice, ki vroča pisanje.

Vlada Malte v skladu z 10. členom konvencije izjavlja, da nasprotuje uporabi načinov pošiljanja in vročanja pisanj iz omenjenega 10. člena drugih držav pogodbenic na svojem ozemlju.